

id: SI_008

model: mistralai/mistral-large-2512

seeds:

04_risiko: mulighet

03_relasjon: konkurranse

05_handling: vent

01_perspektiv: økonomisk

02_tidhorisont: historisk

Instans SI_008

Seeds: økonomisk press | historisk skala | konkurranse som drivkraft | mulighet i fragmentering | vent på teknologisk modning

Å samle komplett prisdata på alle varer i verden er en økonomisk illusjon – men en historisk nødvendighet for å forstå global handel. Problemet er ikke teknologisk, men strukturelt: pris er en dynamisk funksjon av konkurranse, ikke en statisk verdi. Likevel åpner fragmenteringen i dag muligheter for delvise løsninger – hvis vi vent med å jage perfeksjon.

Historisk skala, økonomisk umulighet

Prisdata har alltid vært ufullstendig. I 1920 forsøkte USA's Bureau of Labor Statistics å standardisere priser på 300 varer – i dag ville det tilsvare 0,0001% av Amazon's vareutvalg alene. Økonomisk sett er komplett dekning en tapsforretning: kostnaden ved å spore en sjeldent kjøpt vare (f.eks. en spesialskruer for romfartsindustrien) overstiger verdien av dataene. Løsningen ligger i **prioritering etter økonomisk vekt** – ikke volum. Eksempel: 20% av varene (som mat, energi, elektronikk) står for 80% av forbrukernes utgifter. Fokuser der.

Konkurranse som drivkraft

Priser er ikke objektive – de er konkurransens resultat. Walmart endrer priser 50.000 ganger daglig basert på konkurrenters data. Her ligger muligheten: **crowdsourcing av prisendringer**, ikke statiske lister. Plattformen som [Keepa](#) (som sporer Amazon-priser) eller [CamelCamelCamel](#) viser at brukerne selv vil bidra – hvis de får verdi tilbake (f.eks. varsler om prisfall). Utvid dette til B2B: produsenter deler anonymiserte prisdata for å identifisere markedstrender, mot å få innsikt i konkurrenters bevegelser.

Vent på teknologisk modning - men start med “dårlige” data

KI og web scraping (f.eks. [Bright Data](#)) kan samle 80% av relevante priser nå – men med feilmarginer. Historisk sett har slike “dårlige” data vært revolusjonerende (f.eks. tidlige inflasjonsindekser på 1800-tallet). Handlingspunkter:

1. **Bygg en “priskjerne” for 2000 globale varer** (mat, energi, råvarer) med manuell validering. Bruk eksisterende indekser (FAO, World Bank) som utgangspunkt, men suppler med sanntidsdata fra supermarkeder (f.eks. [Kroger's API](#)).
2. **Lanser en “Wikipedia for priser”** der bedrifter og forbrukere kan rapportere unntak (f.eks. “Denne vinen selges for 50% under snitt i Norge”). Bruk blockchain for å verifisere bidragsytere (som [Steemit](#)).
3. **Partner med logistikselskaper** (Maersk, FedEx) for å få tilgang til transaksjonsdata – ikke listpriser. 70% av globale varer transporteres av 10 selskaper; en avtale med dem gir umiddelbar dekning av bulkvarer.

Neste steg

1. **Pilotprosjekt med EU:** Bruk deres [Digital Product Passport](#)-initiativ til å kreve prisrapportering for 500 nøkkelarvarer (f.eks. batterier, stål) – med incentiv om reduserte tollsatser for deltakende bedrifter.
2. **Kjøp opp eller kopier** en eksisterende prisdatabase (f.eks. [Numbeo](#)) og bygg en åpen API for utviklere, med betalt tilgang til rådata.
3. **Lobby for lovendring:** Krev at store plattformer (Amazon, Alibaba) deler aggregert prisdata (uten å avsløre konkurrenters priser) som en del av antitrust-krav.

Komplett prisdata er en økonomisk fiksjon – men historisk uunngåelig. Start med det som gir mest verdi nå, og la konkurransen drive kvaliteten opp over tid.